ततः शब्दो महानासीत्पुत्त्राणां तव भारत । रथघोषश्च विपुलो वादित्राणाञ्च निस्वनः । २५५०
भीष्मेण धार्त्तराष्ट्राणां व्यूढः प्रत्यङ्मुखो ययौ । मण्डलः स महाव्यूहो दुर्भेद्योऽमित्रघातिनां ।
सर्व्वतः शुशुभे राजन् रणेऽरीणां दुरासदः । मण्डलन्तु समालोक्य व्यूहं परमदारुणं ।
स्वयं युधिष्ठिरो राजा व्यूहं वज्रमथाकरोत् । तथा व्यूढेष्वनीकेषु यथास्थानमवस्थिताः
रथिनः सादिनश्चैव सिंहनादमथानदन् । विभित्सवस्तेतो व्यूहं निर्य्ययुर्युद्धकाङ्क्षिणः ।
इतरेतरयोः शूराः सहसैन्याः प्रहारिणः । भारद्वाजो ययौ मत्स्यं द्रौणिश्चापि शिखण्डिनं । २५५५
स्वयं दुर्य्योधनो राजा पार्षतं समुपाद्रवत् । नकुलः सहदेवश्च मद्रराजानमीयतुः ।
विन्दानुविन्दावावन्त्याविरावन्तमभिद्रुतौ । सर्व्वे नृपास्तु समरे धनञ्जयमयोधयन् ।
भीमसेनो रणे यत्तो हार्दिक्यं समवारयत् । चित्रसेनं विकर्णञ्च तथा दुर्म्मर्षणं विभुः ।
आर्ज्जुनिः समरे राजंस्तव पुत्त्रानयोधयत् । प्राग्ज्योतिषं महेष्वासं हैडिम्बो राक्षसेश्वरः ।
अभिदुद्राव वेगेन मत्तो मत्तमिव द्विपं । अलम्बुषस्ततो राजन् सात्यकिं युद्धदुर्म्मदं । २५६०
ससैन्यं समरे क्रुद्धो राक्षसः समभिद्रवत् । भूरिश्रवा रणे यत्तो धृष्टकेतुमयोधयत् ।
श्रुतायुषन्तु राजानं धर्म्मपुत्त्रो युधिष्ठिरः । चेकितानस्तु समरे कृपमेवान्वयोधयत् ।
शेषाः प्रतिययुर्यत्ता भीममेव महारथं । ततो राजसहस्राणि परिवव्रुर्धनञ्जयं ।
शक्तितोमरनाराचगदापरिघपाणयः । अर्ज्जुनोऽथ भृशं क्रुद्धो वार्ष्णेयमिदमब्रवीत् ।
पश्य माधव सैन्यानि धार्त्तराष्ट्रस्य संयुगे । व्यूढानि व्यूहविदुषा गाङ्गेयेन महात्मना । २५६५
युद्धाभिकामान् शूरांश्च पश्य माधव चामितान् । त्रिगर्त्तराजं सहितं भ्रातृभिः पश्य केशव ।
अद्यैनान्घातयिष्यामि पश्यतस्ते जनार्द्दन । य इमे मां यदुश्रेष्ठ योद्धुकामा रणाजिरे ।
एवमुक्त्वा तु कौन्तेयो धनुर्ज्यामवमृज्य च । ववर्ष शरवर्षाणि नराधिपगणान् प्रति ।
तेऽपि तं परमेष्वासाः शरवर्षैरपूरयन् । तडागम्वारिधाराभिर्यथा प्रावृषि तोयदाः ।
हाहाकारो महानासीत्तव सैन्ये विशाम्पते । छाद्यमानो भृशं कृष्णो शरैर्दृष्ट्वा महारणे । २५७०
देवा देवर्षयश्चैव गन्धर्व्वाश्च सहोरगैः । विस्मयं परमं जग्मुर्दृष्ट्वा कृष्णो तथागतौ ।
ततः क्रुद्धोऽर्ज्जुनो राजन्नैन्द्रमस्त्रमुदैरयत् । तत्राद्भुतमपश्याम विजयस्य पराक्रमं ।
अस्त्रवृष्टिं परैर्मुक्तां शस्त्रौघैर्यदवारयत् । न च तत्राप्यनिर्भिन्नः कश्चिदासीद्दिशाम्पते ।
तेषां राजसहस्राणां हयानां दन्तिनां तथा । द्वाभ्यां त्रिभिः शरैश्चान्यान्पार्थो विव्याध मारिष ।
ते हन्यमानाः पार्थेन भीष्मं शान्तनवं ययुः । अगाधे मज्जमानानां भीष्मस्त्राताऽभवत्तदा । २५७५
आपतद्भिस्तु तैस्तत्र प्रभग्नं तावकं बलं । सञ्चुक्षुभे महाराज वातैरिव महार्णवः ।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि सप्तमदिवसयुद्धारम्भे द्व्यशीतोऽध्यायः ॥ ८२ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ तथा प्रवृत्ते सङ्ग्रामे निवृत्ते च सुशर्म्मणि । प्रभग्नेषु च वीरेषु पाण्डवेन महात्मना ।
क्षुभ्यमाने बले दृष्ट्वा सागरप्रतिमे तव । प्रत्युद्याते च गाङ्गेये त्वरितं विजयम्प्रति ।